

Plodnost ljubavi

Misna čitanja: Hoš 14,2-10; Ps 81,7-11b.14.17; Mk 12,28b-34

Biblijska čitanja u korizmi pokazuju nam naše mjesto i podsjećaju nas da ono što se dogodilo u povijesti izabranog naroda događa se na nama, sada i ovdje. Riječ je o obraćenju i o prihvaćanju Božje ljubavi u svoj život. Povijest Božjeg milosrđa ponavlja se na nama.

Prorok snažno poziva Izraelski narod na obraćenje nakon pada u idolopoklonstvo. Obraćenje nije samo popravak, nego i povratak u krilo Božje ljubavi. Susret s Božjom ljubavlju pravi je cilj obraćenja. Ljubav će iscijeliti rane zla i nanovo roditi životom. Slike blagostanja, izobilja i života, koje smo čuli u prvom čitanju iz Knjige proroka Hošee, na ponajbolji način govore o plodovima ljubavi: Bog je poput rose, a Izrael poput ljiljana; ako se vrati Bogu narod će rasti poput jablana; ljepotom masline on će sjati i zaogrnuti će se zlatom pšenice i bit će plodan poput vinograda. K tomu psalmist nadodaje slike „najbolje pšenice“ i „meda“ kao simbole posvemašnjeg blagostanja i sreće. Obraćenje je povratak u puninu života, u izobilje života kojeg Bog daruje svom nevjernom narodu: „Iscijelit ću ih od njihovih otpada, od svega ću ih srca ljubiti“ – obećaje Gospodin.

Pad u idolopoklonstvo uvijek sa sobom nosi gubitak slobode. Idoli očaravaju i ujedno osljepljuju, stvaraju privid sreće, a zapravo čovjeka sputavaju i vode u nutarnje sužanjstvo. Ne daju mu u živjeti u punini. Na žrtvenicima idola uvijek se prvo nalaze njihovi štovatelji. Ljudi koji stvaraju svoje bogove ujedno postaju njihove žrtve. Idoli polako i ustrajno iscrpljuju svoje štovatelje dovodeći ih do beznađa. Idoli su uvijek na prvom mjestu, na mjestu Božjem, i zato svi redom traže da im se bezuvjetno vjeruje. Tako se događa da ljudi sav svoj život oslone na moć, novac, vlast, na užitak... i da tako sebe izgube. Vjeruje se bezgranično u čarobne izvore sreće, ali se zapravo stalno tone u vlastitim prazninama. Idoli čovjeka tjeraju da izgubi sama sebe i da gasne u beznađu krivih vrijednosti i lažnih radosti.

„Neka ne bude u tebe drugog boga i ne klanjaj se bogu tuđem!“ – veli psalmist. U dnu duše čovjeka koji se klanja lažnim bogovima stoji nedostatak ljubavi i pokušaj da se ljubav nadoknadi drugim sredstvima. Tko se klanja sebi, drugima, materijalnim stvarima i lažnim veličinama, taj stalno djeluje iz tjeskobe, stalno traži oslonce i sigurnost u bogovima. Idoli su djelo ljudskih ruku, djelo ispraznosti; idoli su sjene izgubljene ljubavi i sreće...

Put obraćenja je zacrtan u zapovijedima ljubavi. Jedino radost ljubavi je kadra raskrinkati idole i čovjeka otvoriti životu. U svjetlu ljubavi sve poprima novi smisao i u sve se vraća život. Ljubav se sastoji u tome da se otkrijemo u Božjem promislu i u njegovoj brizi za naš život, u pouzdanom ufanju u njegovo milosrđe. Zato je ljubav

odgovor. Ljubimo Boga jer je On nas prvi ljubio. Ljubimo ga jer ga samo tako možemo spoznati i jer samo tako možemo istinski živjeti.

Mnoštvo je zapovijedi i savjeta za kvalitetan život: od savjeta za prehranom, njegom, zdravljem pa sve do savjeta za postizanjem duhovnog mira, sreće i zadovoljstva. Među njima je mnogo laži i još više zamki. U klopke idola se lako upadne. Jedan od pismoznanaca je želio Isusa upitati što je ono bitno, koja je to prava zapovijed i pravi savjet na kojega možemo osloniti sav svoj život. I dobio je odgovor.

Prva je zapovijed ljubav prema Bogu: ljubiti Boga „iz svega srca, iz sve duše, iz svega uma, iz sve snage“. Samo tako, čitavim svojim bićem, čovjek može odgovoriti na Božju ljubav. Ljubiti Boga znači utemeljiti svoj život u Bogu. Samo Bogu mogu pripadati naše srce, duša, um i naša snaga. Iz Božje ljubavi živjeti, to znači stvarno biti stvarno slobodan i živjeti iz sretne sigurnosti da se Bog čudesno da se za nas brine.

Druga je zapovijed ljubav prema bližnjemu: ljubiti bližnjega kao samoga sebe. Ova zapovijed ne pokazuje samo nužnost prihvaćanja drugoga, nego i prihvaćanja sebe u ljubavi. Ljubiti drugoga može samo onaj tko istinski ljubi svoj život, njegovu ljepotu i veličinu, ali i njegove boli, ograničenja i padove. Ljubiti drugoga ujedno znači zavoljeti sebe ljubavlju kojom nas Bog ljubi. Ljubiti znači ući u način na koji Bog postoji.

Ljubav je sušta suprotnost idolima. Idolopoklonici ne vole niti Boga niti sebe, već samo svoje idole. Idoli zaposjedaju srce, um, dušu i snagu, upravo one sile za koje Isus kaže da se trebaju usmjeriti u ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Korizma je vrijeme da te sile našega bića oslobodimo od sužanjstva idolima i stavimo na put slobode. „Od sveg ću ih srca ljubiti“ – govori Gospodin. To je obećanje ljubavi upisano u naše korizmeno obraćanje i u ovu Euharistiju. Prihvatimo ga svim srcem, umom, svom dušom i svom snagom svojom.